

Z Sycylii

Pakując walizki przed wakacyjnym wyjazdem na Sycylię nawet przez myśl mi nie przeszło, by zabrać ze sobą coś, czym i na czym mogłabym malować. Krajobrazowe inspiracje, tworzenie w plenerze, odległe są od moich zainteresowań, chociażby z powodu przeświadczenia, że wyścig z naturą z góry skazany jest na przegraną, o ile bowiem natura prawdziwie jest kreatorem, to malarz obrazując stworzone przez nią formy co najwyżej ulega utłudzie, że tworzy. Malarstwo też jest sztuką kreacji. Nie naśladowaniem, odtwarzaniem, ale dokumentem wyobraźni, której karmę stanowią doświadczenia i przeżycia artysty, metaforą – możliwości

przeistoczeń w ślady, znaki, powidoki, symbole, intuicyjnym czuciem formy zdolnej wyrazić przypisaną jej przez twórcę treść.

Obrazy „Z Sycylii” nie mogą być dosłownymi cytatami, nawet jeśli rozległa oferta pejzaży wyspy urozeka bezsprzecznym urokiem. Nie aspirują do transponowania emocji idących wespół z przeżywaniem jej wyjątkowej urody. Ich treścią jest, okrzepła z pierwszego zachwytu i wzruszeń, choć z nich wyrosła refleksja o Sycylii – o jej sprzecznościach wytyczających tor myśli przybysza od zachwytu i adoracji do pokory nad pełnym grozy pięknem jej natury.



Małgorzata Bielecka

Absolwentka Instytutu Wychowania Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (1987). Artysta malarz i pedagog, od 2002 r. profesor Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Autorka 30 wystaw indywidualnych, uczestniczka licznych projektów, zbiorowych prezentacji i konkursów plastycznych, mn. w Niemczech, Danii, Rosji, Włoszech. Stypendystka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Urzędu Miejskiego w Kielcach, DAAD (Niemcy, 2003/4). Laureatka wielu nagród i wyróżnień. Uprawia malarstwo i grafikę. Wiceprezes Kieleckiego Okręgu Związku Polskich Kreacji.



Małgorzata Bielecka

